ECLI:LV:RLPT:2018:0917.11819000515.1.S

Krimināllieta Nr.11819000515
Lietvedības Nr.K29-67/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 17.septembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese Ieva Kulagina
piedaloties prokurorei Viktorijai Šumskai
zvērinātai advokātei Olitai Kaucei
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā apsūdzēts **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 320.panta trešajā daļā (likuma redakcijā līdz 2017.gada 31.decembrim).

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izdarīja materiālo vērtību (kukuļa) pieņemšanu, ko izdarījusi valsts amatpersona, pirms likumīgas darbības neizdarīšanas kukuļdevēja interesēs, izmantojot savu dienesta stāvokli (kukuļņemšana), un ja kukulis pieprasīts.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos: 2015.gada 2.februārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona /numurs/.rotas inspektors kapteinis /pers. A/, būdams valsts amatpersona, veica savus dienesta pienākumus, patrulēja /numurs/.ekipāžas sastāvā, izmantojot dienesta automašīnu Opel Insignia, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, veicot ceļu satiksmes uzraudzību un kontroli. Ap pulksten 15.15, atrodoties Rīgā, Imantā, Jūrmalas gatvē, pirms gaisa pārvada, aiz sabiedriskā transporta pieturas virzienā uz centru, /pers. A/ apturēja automašīnu Mitsubishi Pajero Sport, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/. Pieejot pie tās, /pers. A/ pieprasīja automašīnas vadītājam /pers. B/ uzrādīt dokumentus. Konstatējot, ka /pers. B/ nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, bet ir tikai braukšanas mācību atļauja, realizējot savu noziedzīgu nodomu, vērstu uz kukuļa pieprasīšanu un saņemšanu, izmantojot savu dienesta stāvokli, /pers. A/, stāvot pie /pers. B/ automašīnas vadītāja pusē, jautāja, vai rakstīt protokolu, un ar pirkstu uzzīmēja ciparu "100" uz /pers. B/ automašīnas sānskata spoguļa. /pers. B/ apstiprinoši pamāja ar galvu, tādējādi apliecinot piekrišanu /pers. A/ pieprasījumam. Tālāk sarunā starp /pers. A/ un /pers. B/ tika panākta vienošanās par pieprasītā kukuļa nodošanu pie /pers. B/ dzīvesvietas /adrese A/. Pēc /pers. A/ norādījuma /pers. B/ aizbrauca uz mājām /adrese A/ pakaļ naudai, bet /pers. A/, turpinot savas darbības, kas vērstas uz pieprasītā kukuļa saņemšanu, ar dienesta automašīnu Opel Insignia, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, sekoja /pers. B/.

Turpinot realizēt noziedzīgo nodomu, vērstu uz kukuļa pieņemšanu, izmantojot savu dienesta stāvokli, 2015.gada 2.februārī ap pulksten 15.45 – 15.50 /pers. A/, atrodoties /adrese A/, pieņēma no /pers. B/ kukuli – iepriekš pieprasīto naudu 100 *euro* apmērā par to, lai /pers. B/ netiktu sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Tādējādi, pārkāpjot Valsts policijas ētikas kodeksa noteikumus, kas nosaka, ka policijas darbiniekam amata pienākumi ir jāpilda likumīgi un godprātīgi, un jārīkojas tā, lai veicinātu Valsts policijas tēla stiprināšanu un sabiedrības uzticību, /pers. A/, būdams valsts amatpersona, izmantojot savu dienesta stāvokli, pieprasīja un pieņēma no /pers. B/ materiālas vērtības – naudu pirms likumīgas darbības neizdarīšanas /pers. B/ interesēs (kukuļņemšana).

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 320.panta trešajā daļā (likuma redakcijā līdz 2017.gada 31.decembrim).

Motīvu daļa

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 320.panta trešās daļas neatzina. Par apsūdzības būtību /pers. A/ liecināja, ka 2015.gada februāra sākumā viņš kopā ar kolēģi /pers. C/ pildīja Ceļu policijas darbinieka dienesta pienākumus Rīgā, Imantā, maršrutā Jūrmalas gatve – Kurzemes prospekts. Pēcpusdienā atradās Jūrmalas gatvē, alkohola pārbaudes reida ietvaros abi – gan /pers. A/, gan /pers. C/ apturēja daudzas automašīnas. /pers. A/ konstatēja, ka vienas no apturētajām automašīnām vadītājs vadīja automašīnu bez autovadītāja tiesībām, kolēģis /pers. C/ sastādīja šim autovadītājam administratīvā pārkāpuma protokolu. Pēc tam viņi atzīmējās, ka dodas pārtraukumā, un ar dienesta automašīnu brauca pusdienās uz "Lido" pilsētas centrā. Automašīnu vadīja /pers. C/, viņš, /pers. A/, sēdēja priekšējā pasažiera sēdeklī, brauca pāri Akmens tiltam, pēc tam gar veikalu "Stockmann", iegriezās Kurbada ielā, degvielas uzpildes stacijā "Statoil", pēc tam Kurbada un Ģertrūdes ielas krustojumā pamanīja, ka krustojumā neatļautā vietā ir novietota automašīna. /pers. C/ ierosināja, ka vajag apstāties un sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu, apturēja dienesta automašīnu un ieslēdza bākugunis. /pers. C/ izkāpa no automašīnas, nofotografēja neatļautā vietā novietoto automašīnu, tikmēr /pers. A/ pārbaudīja personas datus datu bāzē un sastādīja administratīvā

pārkāpuma protokolu. Tajā brīdī piebrauca automašīna, pienāca policijas darbinieks /pers. D/, attaisīja dienesta automašīnas durvis un paziņoja, ka /pers. A/ un viņa kolēģis /pers. C/ ir aizturēti par kukuļņemšanu, kaut gan nekādu kukuli viņš ņēmis neesot. /pers. D/ no asfalta pacēla banknoti, uzlika to uz /pers. A/ dienesta automašīnas sliekšņa un pēc tam to ielika maisiņā. Apsūdzētais apgalvoja, ka personu vārdā /pers. B/ tajā dienā darba pienākumu pildīšanas laikā neapturēja, pirmo reizi /pers. B/ redzēja tikai konfrontēšanas laikā, no šīs personas kukuli – naudu 100 *euro* apmērā pieprasījis un saņēmis neesot, šo banknoti rokās turējis neesot un tā neesot atradusies viņa kabatā. Apsūdzētais izteica pieņēmumu, ka viņa DNS pēdas uz konkrētās 100 *euro* banknotes varēja rasties no tā, ka todien – 2015.gada 2.februārī bijis nedaudz apslimis un, iespējams, nošķaudījies, vai arī DNS pēdas radušās no viņa cimdiem, kas jau vairākas dienas atradušies dienesta automašīnas salonā, netālu no automašīnas sliekšņa.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina, viņa vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 320.panta trešajā daļā, pilnībā pierādīta ar tālāk spriedumā uzskaitītajiem tiesas sēdē pārbaudītajiem kriminālietā esošajiem pierādījumiem.

Ar liecinieka /pers. B/ liecībām tiesas sēdē par to, ka 2015.gada februārī pēcpusdienā viņš vadīja automašīnu Rīgā, pirms Imantas tilta viņu apturēja Ceļu policijas darbinieks. Pēc apturēšanas pie liecinieka automašīnas pienāca Ceļu policijas inspektors /pers. A/ un palūdza uzrādīt dokumentus. /pers. B/ uzrādīja automašīnas dokumentus, taču autovadītāja apliecības viņam nebija, jo nekad tāda nav bijusi, viņam bija tikai mācību braukšanas atļauja, policijas darbinieks teica, ka tas ir ļoti slikti. /pers. B/ pajautāja, vai ir iespējams šo situāciju atrisināt bez administratīvā pārkāpuma protokola, uz ko /pers. A/ atbildēja apstiprinoši un uz /pers. B/ automašīnas vadītāja puses sānskata spoguļa uzzīmēja ciparu 100. /pers. B/ piekrita šādam piedāvājumam, taču viņam nebija līdzi tādas naudas summas, tāpēc viņš pajautāja /pers. A/, vai var aizbraukt uz mājām pakaļ naudai, uz ko saņēma apstiprinošu atbildi. Liecinieks piedāvāja policijas darbiniekam satikties pie degvielas uzpildes stacijas "Statoil", kas atrodas pie /pers. B/ mājām, kam /pers. A/ piekrita. /pers. B/ brauca uz mājām /adrese A/, pa ceļam pa telefonu piezvanīja paziņam /pers. E/, kurš strādā policijā, un izstāstīja par šo situāciju, pēc tam piezvanīja sievai /pers. F/ un teica, lai nofotografē 100 *euro* banknoti un uzraksta uz lapiņas banknotes numuru. /pers. B/ piebrauca pie savas dzīvesvietas, iegāja mājās, paņēma naudu, kuru vēlreiz pats nofotografēja ar savu mobilo telefonu, un piezvanīja paziņam /pers. E/, kurš teica, ka policijas ekipāža ir jau uz vietas. Pēc tam liecinieks izgāja no mājas, piegāja pie Ceļu policijas automašīnas, kas jau atradās pie viņa mājas pagalma vārtiem /adrese A/, un iedeva rokās Ceļu policijas darbiniekam /pers. A/, kurš sēdēja dienesta automašīnas priekšējā pasažiera sēdeklī, naudu 100 *euro* apmērā, savukārt /pers. A/ atdeva /pers. B/ dokumentus un /pers. B/ aizgāja projām.

Ar 2015.gada 4.februāra protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, no kura redzams, ka liecinieks /pers. B/ atpazina /pers. A/ kā policijas darbinieku, kurš 2015.gada 2.februārī apturēja viņa vadīto automašīnu Imantā un uz automašīnas kreisā spoguļa uzzīmēja ciparu 100, kuram /pers. B/ iemeta 100 *euro* banknoti policijas automašīnā /adrese A/. (1.sējums 14., 15.lietas lapa)

Ar liecinieces /pers. F/ liecībām tiesas sēdē par to, ka 2015.gada februārī bija mājās, pēcpusdienā viņai piezvanīja vīrs /pers. B/ un pateica, ka viņam ir nepieciešama nauda 100 *euro*, jo viņu apturēja Ceļu policijas darbinieki. Lieciniecei ir zināms, ka vīram nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, viņam ir tikai mācību braukšanas atļauja. Pēc kāda laika /pers. B/ vēlreiz piezvanīja lieciniecei un pateica, ka vajag pārrakstīt konkrētās banknotes numuru, kā arī to nofotografēt, ko lieciniece arī izdarīja. Pēc tam /pers. B/ atbrauca mājās, paņēma naudu un aizgāja. Pēc notikušā vīrs lieciniecei stāstīja, ka viņu apturēja Ceļu policijas darbinieki un, tā kā viņam nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, viņam vajadzēja samaksāt naudu, lai netiktu sastādīts protokols.

Ar liecinieka /pers. G/ liecībām tiesas sēdē par to, ka 2015.gada februārī viņa vadīto automašīnu apturēja Ceļu policijas darbinieki Rīgā, Imantas rajonā, kad viņš brauca no Kurzemes prospekta puses pilsētas centra virzienā. Ceļu policijas darbinieks pārbaudīja liecinieka dokumentus un konstatēja pārkāpumu, jo lieciniekam bija transportlīdzekļa vadīšanas tiesību liegums. Ceļu policijas darbinieks par šo faktu sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu, pēc kā liecinieks devās projām. Ceļu policijas darbinieku automašīna palika uz vietas, liecinieks atceras, ka tajā laikā, kad apturēja viņa vadīto automašīnu, Ceļu policijas darbinieki apturēja vēl arī citas automašīnas, bet, konkrēti kādas, neatceras. Liecinieks šajā situācijā neredzēja neko aizdomīgu, no policijas darbinieku puses viņam netika izteikti nekādi aizdomīgi piedāvājumi.

Ar liecinieka /pers. E/ liecībām tiesas sēdē par to, ka 2015.gada februārī viņš strādāja Valsts policijas Iekšējās drošības birojā. Kādā no februāra dienām pildīja savus darba pienākumus kopā ar kolēģi /pers. D/. Uz liecinieka telefonu piezvanīja /pers. B/ un informēja, ka Ceļu policijas darbinieki no viņa pieprasa naudu 100 *euro* apmērā par to, lai netiktu sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, kā arī paskaidroja, ka ir vadījis transportlīdzekli bez autovadītāja tiesībām Rīgā, Imantas mikrorajonā. /pers. B/ teica lieciniekam, ka plāno braukt uz mājām /adrese A/, lai paņemtu norādīto naudas summu, ko nodot Ceļu policijas darbiniekiem. /pers. E/ par šo faktu informēja savu tiešo priekšnieku, pēc kā saņēma norādījumu braukt uz adresi /adrese A/, netālu no krustojuma ar /nosaukums/ ielu. Pa ceļam uz /adrese A/ liecinieks vairākas reizes runāja pa telefonu ar /pers. B/, nolūkā identificēt Ceļu policijas dienesta automašīnas numuru, lai noskaidrotu, kas tā ir par ekipāžu. Aizbraucot uz /adrese A/, liecinieks redzēja, kā /pers. B/ iet prom no Ceļu policijas dienesta automašīnas, tieši no automašīnas priekšējā pasažiera puses uz dzīvojamo māju pusi. Nekavējoties liecinieks saņēma zvanu no /pers. B/, ka nauda ir nodota tieši tam policijas darbiniekam, kurš sēdēja automašīnas priekšējā pasažiera sēdeklī. Pēc tam /pers. E/ ar kolēģi piebrauca pie šīs Ceļu policijas dienesta automašīnas, novietoja savu automašīnu tieši blakus Ceļu policijas automašīnai, abi policijas darbinieki tika aizturēti. Liecinieks /pers. E/ aizturēja /pers. C/, bet viņa kolēģis /pers. D/ aizturēja /pers. A/. Uzreiz pēc aizturēšanas /pers. D/ pateica, ka /pers. A/ rokās bijusi 100 *euro* banknote, kuru viņš izmetis turpat pie automašīnas uzreiz, kā tika atvērtas automašīnas durvis. /pers. D/ sāka veikt apskati, pēc tam notikuma vietā ieradās izmeklēšanas grupas kolēģi, kuri turpināja veikt procesuālās darbības. Liecinieks /pers. E/ atceras, ka kaut kādā brīdī /pers. B/ minēja, ka Ceļu policijas darbinieks ar pirkstu uz viņa automašīnas vadītāja puses sānu spoguļa uzzīmēja skaitli 100, kas nozīmēja konkrētu naudas summu 100 *euro* apmērā.

Ar liecinieka /pers. D/ liecībām tiesas sēdē par to, ka 2015.gadā viņš strādāja Valsts policijas Iekšējās drošības birojā. Atceras, ka 2015.gada februārī kopā ar kolēģi /pers. E/ brauca darba automašīnā, /pers. E/ kāds piezvanīja un pateica, ka Ceļu policijas darbinieki viņam pieprasot naudu – kukuli, ka Ceļu policijas darbinieki piekrituši viņu pavadīt līdz mājām, lai viņš varētu paņemt naudu. Pēc kāda laika liecinieks kopā ar /pers. E/ piebrauca pie šīs personas norādītās vietas Rīgā, iespējams, Dzirnavu ielā, kur viņam bija jāsatiekas ar šiem Ceļu policijas darbiniekiem. Liecinieks ar darba automašīnu palika sānu ieliņā, apmēram 300 metrus no kukuļa nodošanas vietas, tāpēc neko neredzēja, savukārt /pers. E/ izkāpa no automašīnas un devās pa ielu uz priekšu, lai labāk varētu redzēt notiekošo, un atradās apmēram 100 – 150 metrus no kukuļa nodošanas vietas. Pēc tam /pers. E/ pamāja /pers. D/ ar roku, ka ir noticis kukuļa nodošanas fakts, un /pers. D/ sākumā piebrauca pie /pers. E/, pēc tam abi piebrauca pie Ceļu policijas ekipāžas dienesta automašīnas un veica personu aizturēšanu par kukuļņemšanu. Kolēģis /pers. E/ aizturēja cilvēku, kurš atradās Ceļu policijas dienesta automašīnas vadītāja sēdeklī, bet liecinieks aizturēja /pers. A/. Liecinieks /pers. D/ norādīja, ka tajā brīdī, kad viņš apgāja apkārt Ceļu policijas dienesta automašīnai no

aizmugures un taisīja vaļā priekšējā pasažiera puses durvis, /pers. A/ izmeta ārā naudas banknoti. Brīdī, kad liecinieks vēra vaļā automašīnas durvis, izskatījās, ka /pers. A/ vilka kaut ko ārā no kabatas, viņa kustības bija tādas, vai arī naudaszīme bija saspiesta /pers. A/ rokā, katrā ziņā liecinieks atceras, ka /pers. A/ bija tāda kustība – it kā vilktu kaut ko ārā no kabatas. Lai saglabātu pierādījumus, /pers. D/ nekavējoties veica izmestās banknotes apskati, to nofilmēja un ievietoja maisiņā, pēc tam sastādīja apskates protokolu. Pirms banknotes ielikšanas maisiņā, /pers. D/ to atvēra, jo tā bija saburzīta, un apskatījās tās numuru. Pirms aizturēšanas liecinieks un /pers. E/ redzēja minēto Ceļu policijas dienesta automašīnu, kurai šajā vietā nevajadzēja atrasties, jo tolaik Ceļu policijas darbiniekiem bija strikti darba grafiki un maršruti, pa kuriem viņiem bija jādežūrē, un tajā dienā tas nebija šīs konkrētās Ceļu policijas ekipāžas maršruts.

Ar liecinieka /pers. C/ liecībām tiesas sēdē par to, ka 2015.gada februārī viņš strādāja kopā ar /pers. A/ vienā Ceļu policijas ekipāžā un viņus abus par kukuļņemšanu aizturēja Iekšējās drošības biroja darbinieki. Tajā dienā strādāja Rīgā, Imantas mikrorajonā, Kurzemes prospekta un Jūrmalas gatves krustojumā apturēja visas automašīnas, lai pārbaudītu, vai automašīnu autovadītāji neatrodas alkohola reibumā, pēc tam abi devās pusdienās uz kafejnīcu "Lido" Ģertrūdes ielā. Pa ceļam no Imantas iebrauca degvielas uzpildes stacijā "Statoil" un apstājās Ģertrūdes un Kurbada ielas krustojumā, jo tur stāvēja automašīna, kuras vadītājs bija pārkāpis apstāšanās un stāvēšanas noteikumus. To, ka ir jāapstājas Ģertrūdes un Kurbada ielas krustojumā, izlēma /pers. C/, jo ieraudzīja neatļautā vietā novietoto automašīnu. Liecinieks izkāpa no dienesta automašīnas, lai to nofotografētu, bet /pers. A/ sēdēja dienesta automašīnā un rakstīja administratīvā pārkāpuma protokolu. Kad viss jau bija gandrīz izdarīts, blakus viņu dienesta automašīnai piebrauca automašīna, no tās izkāpušais cilvēks stādījās priekšā lieciniekam kā Iekšējās drošības biroja darbinieks un pateica, ka /pers. C/ un /pers. A/ tiek aizturēti par kukuļa 100 *euro* apmērā pieprasīšanu un pieņemšanu. Pirms aizturēšanas /pers. C/ redzēja, ka pie viņu dienesta automašīnas bija kāds cilvēks, taču liecinieks neredzēja, ka šis cilvēks būtu piegājis pie automašīnas un kaut ko darījis vai runājis ar viņa kolēģi /pers. A/.

Ar eksperta /pers. H/ liecībām tiesas sēdē par to, ka viņš ir notikuma vietas apskates eksperts, viņa pienākumos ietilpst notikuma vietā fiksēt nospiedumus, pēdas un fotografēt. 2015.gada 2.februārī viņš bija ieradies notikuma vietā /adrese A/, lai apskatītu automašīnu, pēc Iekšējās drošības biroja darbinieku lūguma. Atceras, ka notikuma vietā atradās automašīna, uz kuras sānu spoguļa bija uzrakstīts cipars un bija nepieciešams no šī spoguļa noņemt pirkstu nospiedumus un DNS paraugu. Attiecībā uz šajā lietā notikuma vietā izņemto banknoti, eksperts norādīja, ka parasti banknoti nedrīkst no notikuma vietas izņemt bez cimdiem un tā jāiepako papīra aploksnē, vienlaikus eksperts norādīja, ka pie mitriem vai slapjiem laika apstākļiem, kad DNS pēdas var pazust, ir liela nozīme naudaszīmes izņemšanas ātrumam.

Tiesas sēdē, pēc videoieraksta par 2015.gada 2.februāra apskates gaitu /adrese A/ noskatīšanās, eksperts /pers. H/ paskaidroja, ka konkrētajā gadījumā automašīnas sliekšņa tuvumā noliktie cimdi nevarēja apmainīties ar DNS vai kaut kādā veidā pārkopēties no cimdiem uz banknoti, jo nenotika abu objektu saskaršanās un tie viens no otra atradās pietiekami lielā attālumā. Ja cilvēks uz izņemamās banknotes noklepotos vai nošķaudītos, arī tādā gadījumā ir maz ticams, ka DNS sastāvs uz naudaszīmes izmainītos.

Ar 2015.gada 2.februāra automašīnas Opel Insignia, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, maršruta izdrukām. (1.sējums 6., 7. – 8., 111. – 112., 113. – 114.lietas lapa)

Ar 2015.gada 5.februāra dienasgrāmatas lapas, kuru 2015.gada 4.februārī liecību sniegšanas laikā izsniedza /pers. B/, apskates protokolu un tā pielikumu, no kuriem redzams, ka dienasgrāmatas lapā rokrakstā uzrakstīts X11143916075. (1.sējums 16., 17.lietas lapa)

Ar 2015.gada 4.februāra /pers. B/ mobilā telefona Nokia, modelis RM-1012, IMEI /numurs/ apskates protokolu un tā pielikumu, no kuriem redzams, ka tiek apskatīts /pers. B/ lietošanā esošais mobilais telefons Nokia, kura direktorijā "Foto" atrodas četri fotoattēli, kas uzņemti 2015.gada 2.februārī pulksten 15:45:04, 15:45:22, 15:45:42 un 15:45:54, uz tiem redzama 100 *euro* banknote ar numuru X11143916075. (1.sējums 18., 19.lietas lapa)

Ar 2015.gada 19.februāra četru fotofailu, kas 2015.gada 4.februārī apskates gaitā izkopēti no liecinieka /pers. B/ tālruņa Nokia, modelis RM-1012, IMEI /numurs/, apskates protokolu. (1.sējums 20. – 21.lietas lapa)

A r 2015.gada 12.februāra Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes priekšnieka sniegto informāciju un tās pielikumiem par to, ka 2015.gada 2.februārī dienesta pienākumus pēc Ceļu policijas bataljona apstiprinātās dislokācijas pildīja /numurs/.rotas inspektori /pers. A/ un /pers. C/ norīkojumā "/numurs/", ar dienesta automašīnu Opel Insignia, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/. Saskaņā ar norīkojumu maršruta vecākais bija /pers. A/, bet dienesta transportlīdzekli vadīja /pers. C/. Informācijai pievienota Ceļu policijas bataljona /numurs/.rotas 2015.gada 2.februārī apstiprinātā dislokācija un norīkojuma grafiks, kā arī kopija no izsniegto un saņemto sakaru līdzekļu un Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu fiksēšanas tehnisko līdzekļu uzskaites žurnāla. (1.sējums 27., 28., 29., 30., 31., 32.lietas lapa)

Ar pārskata par Iekšlietu ministrijas Informācijas centra informācijas sistēmu auditācijas pierakstiem. (1.sējums 33. – 34.lietas lapa)

Ar 2015.gada 12.marta Iekšlietu ministrijas Informācijas centra priekšnieka vietnieka sniegto informāciju par to, ka 2015.gada 2.februārī no pulksten 12.00 līdz pulksten 16.00 par personu /pers. B/ un automašīnu ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ pieprasījumi Informācijas centra informācijas sistēmās nav reģistrēti. (1.sējums 35.lietas lapa)

A r 2015.gada 17.februāra Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes priekšnieka sniegto informāciju par to, ka 2015.gada 2.februārī dienesta pienākumus pēc Ceļu policijas bataljona apstiprinātās dislokācijas pildīja /numurs/.rotas inspektori /pers. A/ un /pers. C/ norīkojumā "/numurs/", ar dienesta transportlīdzekli Opel Insignia, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/. 2015.gada 2.februārī sastādīti pieci administratīvā pārkāpuma protokoli. (1.sējums 36.lietas lapa)

Ar 2015.gada 2.februāra administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF 467144, no kura redzams, ka 2015.gada 2.februārī pulksten 15.25 Rīgā, Jūrmalas gatvē Ceļu policijas inspektors /pers. C/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu /pers. G/ par automašīnas vadīšanu bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (stājies spēkā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums). (1.sējums 42.lietas lapa)

Ar 2015.gada 2.februāra notikuma vietas /adrese A/ apskates protokolu un fototabulu, no kuriem redzams, ka pretim mājas /adrese A/ iebraucamajai daļai atrodas automašīna Opel Insignia, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/. Starp automašīnu un ielas braucamās daļas apmali uz zemes atrodas /pers. A/ pie aizturēšanas izmesta salocīta 100 *euro* banknote. Banknote atrodas aptuveni desmit centimetrus no minētās automašīnas sliekšņa uz ceļa braucamās daļas. Par cik ārā ir mitri laika apstākļi, banknote tiek atlocīta, tiek noskaidrots tās numurs – X11143916075 un tā tiek iepakota maisiņā, kas aizlīmēts ar drošības lentu. Apskates laikā veikta video filmēšana. (1.sējums 48., 49. – 50.lietas lapa)

Ar 2015.gada 2.februāra automašīnas Pajero Sport, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, virsbūves apskates protokolu un fototabulu, no kuriem redzams, ka /adrese A/ mājas iekšpagalmā šīs automašīnas apskates laikā /pers. B/ norāda, ka 2015.gada 2.februārī ap pulksten 15.30 viņu pie Imantas tilta apturēja Ceļu policijas ekipāžas darbinieks. Par automašīnas vadīšanu bez tiesībām Ceļu policists pieprasīja 100 *euro*, sakot, ka tā var atrisināt šo jautājumu un palaidīs bez protokola sastādīšanas. Pieprasīto naudas summu viņš uzzīmēja uz ārējā kreisā atpakaļskata spoguļa. No norādītā automašīnas spoguļa virsmas izņemta daktiloplēve, uz kuras redzams cipars 100. (1.sējums 51. – 52., 53. – 56.lietas lapa)

Ar 2015.gada 27.marta ekspertu atzinumu Nr.1502006 par komisijas bioloģiskās DNS ekspertīzes veikšanu, no kura redzams, ka uz ekspertīzei iesniegtās 100 *euro* banknotes ar numuru X11143916075 konstatēts bioloģiskais materiāls nelielā daudzumā, kas var piederēt /pers. A/. (1.sējums 58.lietas lapa)

Ar 2015.gada 17.februāra administratīvā pārkāpuma protokola–paziņojuma Nr.112020059 apskates protokolu un pielikumu, no kuriem redzams, ka šis administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts 2015.gada 2.februārī pulksten 15.45 /adrese A/, to sastādījis Ceļu policijas bataljona inspektors /pers. A/ par automašīnas nepareizu novietošanu stāvēšanai Rīgā, Ģertrūdes un Kurbada ielas krustojumā. (1.sējums 81., 82.lietas lapa)

Ar 2015.gada 7.aprīļa 100 *euro* banknotes ar sērijas numuru X11143916075 apskates protokolu un tā pielikumu, no kuriem redzams, ka šī naudaszīme apskatīta un atdota /pers. B/. (1.sējums 101., 102.lietas lapa)

Ar 2015.gada 29.maija Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka sniegto informāciju un tās pielikumu par to, ka Operatīvās vadības birojā ir fiksēts, ka 2015.gada 2.februārī pulksten 15.26 Ceļu policijas bataljona /numurs/.rotas darbinieki /pers. A/ un /pers. C/ ekipāžas sastāvā "/numurs/" devās pārtraukumā. (1.sējums 108., 109.lietas lapa)

Pārbaudot pierādījumus krimināllietā, novērtējot tos no attiecināmības, pieļaujamības un ticamības viedokļa, tiesa atzīst, ka tie saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 127.pantu var tikt izmantoti kā pierādījumi un apstiprina /pers. A/ vainīgumu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 320.panta trešajā daļā, izdarīšanā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 131.panta pirmās daļas nosacījumiem par pierādījumu kriminālprocesā var būt ziņas par faktiem, ko savā liecībā pratināšanas vai aptaujas laikā sniedz persona par kriminālprocesā pierādāmajiem apstākļiem un ar tiem saistītajiem faktiem un palīgfaktiem. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128.panta otro daļu to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Savukārt Kriminālprocesa likuma 128.panta trešā daļa nosaka, ka nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem.

Krimināllikuma 320.panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums apdraud valsts un pašvaldību institūciju, valsts dienesta normālu darbību. No objektīvās puses kukuļņemšana izpaužas valsts amatpersonas aktīvās darbībās – kāda materiāla vai citāda veida labuma (atlīdzības) prettiesiskā pieņemšanā jebkādā veidā tieši no kukuļdevēja vai ar starpniecību par kādas darbības (likumīgas vai nelikumīgas) izdarīšanu vai neizdarīšanu kukuļdevēja interesēs, ko valsts amatpersonai vajadzēja vai tā varēja izdarīt, izmantojot savu dienesta stāvokli.

Kukuļņemšana uzskatāma par pabeigtu ar brīdi, kad valsts amatpersona saņēmusi kaut daļu no kukuļa vai piekritusi tā piedāvājumam, turklāt noziedzīga nodarījuma kvalifikācijai nav nozīmes, vai valsts amatpersona izdarījusi vai nav izdarījusi paredzētās darbības kukuļdevēja interesēs (formāls sastāvs). Kukulis atzīstams par pieprasītu, ja kukuļošanas ierosinātājs ir kukuļņēmējs, tā ir kukuļa pieprasīšana par nelikumīgu darbību izdarīšanu vai likumīgu darbību neizdarīšanu kukuļdevēja interesēs, noziegums uzskatāms par pabeigtu ar kukuļa pieņemšanas brīdi.

No subjektīvās puses noziedzīgo nodarījumu raksturo tas, ka tas ir tīšs nodarījums ar tiešu nodomu, tā subjekts var būt tikai speciālais subjekts – valsts amatpersona, kura apzinās savas darbības – kukuļņemšanas – kaitīgumu un to apzināti veic. Saskaņā ar Krimināllikuma 316.panta pirmās daļas nosacījumiem par valsts amatpersonām jāuzskata valsts varas pārstāvji, kā arī ikviena persona, kura pastāvīgi vai uz laiku izpilda valsts vai pašvaldības dienesta pienākumus, tai skaitā valsts vai pašvaldības kapitālsabiedrībā, un kurai ir tiesības pieņemt lēmumus, kas saistoši citām personām, vai kurai ir tiesības veikt uzraudzības, kontroles, izmeklēšanas vai sodīšanas funkcijas vai rīkoties ar publiskas personas vai tās kapitālsabiedrības mantu vai finanšu līdzekļiem.

Tiesas ieskatā, ar iepriekš minētajiem pierādījumiem tiesas izmeklēšanā ir pilnībā pierādīts, ka /pers. A/ 2015.gada 2.februārī, būdams valsts amatpersona – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona /numurs/.rotas inspektors, pieņēma kukuli – iepriekš pieprasīto naudu 100 *euro* apmērā. /pers. A/, būdams Ceļu policijas darbinieks, izmantoja savu dienesta stāvokli, pieprasīja un pieņēma no kukuļdevēja šo kukuli par bezdarbības pieļaušanu kukuļdevēja interesēs, proti, /pers. A/ nesastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu likumā noteiktajā kārtībā par /pers. B/ izdarīto Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 4.punkta un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4} panta piektās daļas prasību pārkāpumu par transportlīdzekļa vadīšanu bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, bet pieļāva situāciju, lai /pers. B/ paliktu nesodīts, tādējādi šāda policijas darbinieka bezdarbība ir nelikumīga.

Lietā nav strīda par to, ka 2015.gada 2.februārī /pers. A/ pildīja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona /numurs/.rotas inspektora dienesta pienākumus, kopā ar /pers. C/ patrulējot ar dienesta automašīnu Opel Insignia, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, Rīgā, Imantā, Jūrmalas gatvē, pie gaisa pārvada virzienā uz pilsētas centru. Tāpat lietā nav strīda par to, ka tās pašas dienas pēcpusdienā ap pulksten 15.45 /pers. A/, atrodoties dienesta automašīnas priekšējā pasažiera sēdeklī, tika aizturēts /adrese A/ un pie dienesta automašīnas pasažiera puses durvīm uz zemes konstatēta un izņemta naudaszīme 100 *euro* vērtībā ar sērijas numuru X11143916075, uz kuras, veicot DNS bioloģisko ekspertīzi, konstatēts /pers. A/ bioloģiskais materiāls.

Tiesa netic apsūdzētā /pers. A/ tiesas izmeklēšanas laikā izvirzītajai versijai par notikuma apstākļiem, ka šajā dienā, pildot dienesta pienākumus, reida laikā Rīgā, Imantā, Jūrmalas gatvē – Kurzemes prospektā apturēja vairākas automašīnas un tikai vienas automašīnas vadītājam konstatēja, ka ir stājies spēkā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums. /pers. C/ sastādīja /pers. G/ administratīvā pārkāpuma protokolu un pēc tam viņi devās pusdienās uz kafejnīcu "Lido" Rīgā, Ģertrūdes ielā. Pa ceļam uz kafejnīcu Rīgā, Ģertrūdes un Kurbada ielas krustojumā /pers. C/ ievēroja divas automašīnas, kas bija novietotas stāvēšanai neatļautā vietā. Viņi apstājās, lai sastādītu administratīvā pārkāpuma protokolus, kamēr /pers. A/ tos sastādīja, pie dienesta automašīnas pienāca /pers. D/, atvēra automašīnas durvis un paziņoja, ka /pers. A/ un viņa kolēģis ir aizturēti par kukuļņemšanu. Pēc tam /pers. D/ paņēma naudaszīmi no asfalta un novietoja to uz dienesta automašīnas sliekšņa, kur atradās arī /pers. A/ cimdi, no kuriem tad arī varēja pārnesties DNS pēdas uz minētās naudaszīmes. Tāpat tiesa netic apsūdzētā apgalvojumam, ka DNS pēdas uz naudaszīmes, iespējams, varēja rasties arī no

tā, ka /pers. A/ tajā dienā bijis apslimis un varējis nošķaudīties uz minētās banknotes.

Šādas apsūdzētā liecības par notikuma apstākļiem ir pretrunā ar vairāku lietā nopratināto liecinieku liecībām, tajā skaitā, ar liecinieka /pers. B/ tiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām, ka iepriekš norādītajā datumā viņa vadīto automašīnu Rīgā, Imantā apturēja Ceļu policijas darbinieks /pers. A/, kuru atpazina atpazīšanas pēc fotogrāfijām laikā. Sarunas laikā tika noskaidrots, ka /pers. B/ nav tiesību vadīt automašīnu un, atbildot uz /pers. B/ jautājumu, vai šo situāciju var atrisināt, nesastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, apsūdzētais /pers. A/ ar pirkstu uzzīmēja ciparu 100 uz /pers. B/ automašīnas kreisā atpakaļskata spoguļa. /pers. B/ devās uz mājām /adrese A/, lai paņemtu prasīto kukuļa summu, savukārt /pers. A/ kopā ar kolēģi, ar dienesta automašīnu viņam sekoja. Pēc tam /adrese A/ /pers. B/ paņēma 100 *euro* banknoti, kuru pirms tam ar telefonu nofotografēja un pierakstīja banknotes sērijas numuru, šo naudu atdeva /pers. A/, kurš sēdēja dienesta automašīnas priekšējā pasažiera sēdeklī, pēc kā /pers. B/ tika atdoti viņa dokumenti un viņš devās projām.

Turklāt, no krimināllietas materiāliem redzams, ka 100 *euro* banknote ar numuru X11143916075 nofotografēta ar /pers. B/ mobilo telefonu četras reizes 2015.gada 2.februārī no pulksten 15:45:04 līdz pulksten 15:45:54, kas sakrīt ar laika posmu, kad apsūdzētais /pers. A/ neilgi pēc tam tika aizturēts un blakus viņa dienesta automašīnai tika atrasta naudaszīme 100 *euro* apmērā ar tieši šādu numuru. Šis rakstveida pierādījums secīgi sakrīt ar 2015.gada 27.marta ekspertu atzinumu Nr.1502006 par komisijas bioloģiskās DNS ekspertīzes veikšanu, no kura redzams, ka uz ekspertīzei iesniegtās 100 *euro* naudaszīmes ar numuru X11143916075 konstatēts bioloģiskais materiāls, kas pieder /pers. A/.

No liecinieces /pers. F/ tiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām redzams, ka viņai pa telefonu piezvanīja vīrs /pers. B/ un pateica, ka ir nepieciešama nauda 100 *euro* apmērā, lūdza nofotografēt konkrēto banknoti un pierakstīt tās numuru. /pers. B/ paskaidroja, ka nauda ir nepieciešama, jo viņu apturējuši Ceļu policijas darbinieki.

Savukārt no liecinieka /pers. E/ liecībām redzams, ka 2015.gada februārī viņam piezvanīja /pers. B/ un pateica, ka Ceļu policijas darbinieks no viņa pieprasa kukuli 100 *euro* apmērā, lai netiktu sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, /pers. B/ informēja par vietu, kur norunāta kukuļa nodošana, proti, /adrese A/. Vēlāk liecinieks /pers. E/ redzēja, kā /pers. B/ iet projām no Ceļu policijas dienesta automašīnas, tieši no priekšējā pasažiera puses, pēc kā saņēma apstiprinošu zvanu no /pers. B/, ka kukulis ir nodots policijas darbiniekam, kurš sēdēja dienesta automašīnas priekšējā pasažiera sēdeklī.

No liecinieka /pers. D/ liecībām redzams, ka viņš kopā ar kolēģi /pers. E/ aizturēja apsūdzēto /pers. A/, jo tika saņemta informācija, ka policijas darbinieki pieprasījuši kukuli no kādas personas. Apsūdzētais /pers. A/ aizturēšanas brīdī sēdēja policijas dienesta automašīnas priekšējā pasažiera sēdeklī un, atverot automašīnas durvis, /pers. D/ redzēja to, kā /pers. A/ izmet ārā no automašīnas naudas banknoti.

Tiesa liecinieku /pers. F/ un /pers. E/, kuri ir brīdināti par atbildību par apzināti nepatiesu liecību došanu, sniegtās liecības uzskata par patiesām, jo šiem lieciniekiem nav pamata apmelot apsūdzēto /pers. A/.

Tādi pierādījumi nav iegūti arī attiecībā uz liecinieku /pers. B/ un /pers. D/ sniegtajām liecībām, lai gan apsūdzētais /pers. A/ un liecinieks /pers. C/ tiesas izmeklēšanas laikā norādīja, ka /pers. B/ un /pers. D/ jau iepriekš bijuši liecinieki kādā citā kriminālllietā. Tiesai nav nekāda pamata uzskatīt, ka abi šie liecinieki apmelo apsūdzēto /pers. A/, jo identisku izskatāmā noziedzīgā nodarījuma aprakstu savās liecībās sniedza arī liecinieki /pers. F/ un /pers. E/. Papildus tiesa norāda uz to, ka ir pilnīgi saprotams, ka liecinieks /pers. D/, pildot savus pienākumus Valsts policijas Iekšējās drošības birojā, savu darba pienākumu pildīšanas laikā varētu būt aizturējis arī citus policijas darbiniekus.

Tiesas ieskatā, lietā nav iegūti nekādi pierādījumi tam, ka liecinieki /pers. B/, /pers. F/, /pers. E/, /pers. D/ un apsūdzētais /pers. A/ agrāk būtu bijuši pazīstami un viņiem būtu tādas attiecības, kas varētu radīt aizdomas, ka liecinieki aprunā apsūdzēto sevišķi smaga nozieguma izdarīšanā, kā arī dotu pamatu apšaubīt liecinieku sniegto liecību patiesumu.

Tiesa uzskata, ka šo četru liecinieku liecības ir individuālas, detalizētas un tās apstiprinās ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem.

Savukārt eksperta /pers. H/ tiesas izmeklēšanas laikā sniegtie paskaidrojumi neapstiprina apsūdzētā izvirzīto versiju, ka /pers. A/ DNS pēdas uz konkrētās naudaszīmes varēja pārnesties nošķaudoties vai arī tāpēc, ka banknote bija uzlikta uz automašīnas sliekšņa, kur tiešā tuvumā atradās apsūdzētā cimdi. Eksperts norādīja, ka DNS no objekta uz objektu nevar pārnesties, ja šajā gadījumā banknote neatradās uz konkrēta objekta, uz kura varēja būt apsūdzētā /pers. A/ DNS pēdas, bet atradās tikai blakus. Lai DNS varētu pārnesties no viena objekta uz otru, ir nepieciešama tieša saskare starp abiem objektiem, arī noklepojoties vai nošķaudoties uz konkrētu objektu DNS pēdas, visticamāk, nepārnestos.

Tiesa nav konstatējusi arī tādus apstākļus, kas ļautu izdarīt secinājumu, ka eksperts /pers. H/ būtu ieinteresēts apmelot apsūdzēto /pers. A/, tāpēc apsūdzētā sniegtās liecības tiesa vērtē kā nepatiesas un uzskata, ka /pers. A/ sniedz šādas liecības nolūkā izvairīties no atbildības un soda par viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Savukārt liecinieka /pers. C/ tiesas sēdē sniegtās liecības par to, ka tieši viņš bija ierosinātājs tam, ka ir jāapstājas Ģertrūdes un Kurbada ielas krustojumā, jo ieraudzīja divas neatļautā vietā novietotās automašīnas, tiesa vērtē kā šā konkrētā liecinieka mēģinājumu palīdzēt savam ekipāžas biedram izvairīties no atbildības par inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Tiesas sēdē tika nopratināts aizstāvības liecinieks /pers. I/, kurš liecināja, ka viņš nekad nav strādājis Valsts policijas Iekšējās drošības birojā, kopš 2001.gada liecinieks strādā Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē. Liecinieks norādīja, ka nekad nav aizturējis apsūdzēto /pers. A/ un nekad iepriekš viņu nav arī redzējis.

Tiesa secina, ka liecinieka /pers. I/ sniegtās liecības nesatur nekādus objektīvus faktus par apsūdzētajam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma apstākļiem. Tiesa atzīst, ka šis liecinieks kļūdaini tika aicināts uz tiesas sēdi šajā kriminālllietā liecību sniegšanai, savukārt šī kļūda radās šīs personas identiskā vārda un uzvārda dēļ ar liecinieku /pers. D/, kurš 2015.gadā strādāja Valsts policijas Iekšējās drošības birojā un 2015.gada 2.februārī aizturēja apsūdzēto par izskatāmā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Tiesa konstatē, ka no apsūdzētā /pers. A/ vainas pierādīšanas apjoma izslēdzams 2015.gada 2.februāra /pers. B/ iesniegums (1.sējums 2.lietas lapa), 2015.gada 10.februāra Valsts policijas Iekšējās drošības biroja inspektora /pers. E/ dienesta ziņojums (1.sējums 3. – 4.lietas lapa), 2015.gada 2.februāra Valsts policijas Iekšējās drošības biroja Operatīvās nodaļas inspektora /pers. D/ dienesta ziņojums (1.sējums 47.lietas lapa) un 2015.gada 2.aprīļa konfrontēšanas protokols starp liecinieku /pers. B/ un aizdomās turēto /pers. A/ (1.sējums 73. – 75.lietas lapa), jo iesniegums, amatpersonu ziņojumi un konfrontēšana atbilstoši Kriminālprocesa likuma 131.panta pirmās un otrās daļas nosacījumiem atzīstami par liecībām, nevis rakstveida pierādījumiem, tādējādi tie pārbaudāmi Kriminālprocesa likuma 501.panta kārtībā. Tiesas sēdē šajos procesuālajos dokumentos sniegtās ziņas netika pārbaudītas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 501.panta noteikumiem, tāpēc tās nevar izmantot pierādīšanā.

Tiesas ieskatā, šo četru pierādījumu izslēgšana neietekmē /pers. A/ vainas pierādīšanu, jo šiem pierādījumiem nav izšķirošas nozīmes un kriminālietā ir iegūti citi, pietiekami pārliecinoši pierādījumi, kas ļauj izdarīt secinājumu par apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 320.panta trešajā daļā.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnībā, noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija pēc Krimināllikuma 320.panta trešās daļas atzīstama par pareizu un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais sodāms.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas nosacījumiem tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas nosacījumiem tiesa ņem vērā vainīgā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta piektās daļas nosacījumiem /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā tīšs sevišķi smags noziegums. Apsūdzētais ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu valsts institūciju dienestā, apdraudot valsts un pašvaldību institūciju, valsts dienesta normālas darbības intereses.

Par apsūdzētā /pers. A/ personu noskaidrots, ka viņš agrāk nav tiesāts, administratīvi nesodīts, precējies, viņa apgādībā atrodas divi nepilngadīgi bērni, dzimuši /datums/ un /datums/, strādā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljonā par /numurs/.rotas kārtībnieku un SIA "/nosaukums A/" par /amats/, mācās /nosaukums B/. (1.sējums 153.lietas lapa)

No Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ceļu policijas bataljona dienesta raksturojuma redzams, ka /pers. A/ Iekšlietu ministrijas iestādē dienestu uzsāka 2003.gada 1.septembrī. No 2008.gada 1.aprīļa turpināja dienestu Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektora amatā. Dienesta laikā par priekšzīmīgu dienesta pildīšanu apbalvots divas reizes. /pers. A/, pildot dienesta pienākumus, devis lielu ieguldījumu ceļu satiksmes drošības uzraudzības jomā, aktīvi piedalījies dažādos sabiedriskās kārtības nodrošinājumos masu pasākumos un dažādos reidos, kas saistīti ar ceļu satiksmes drošības uzlabošanu. /pers. A/ stingri vadās pēc policijas darbu reglamentējošajiem Latvijas Republikas likumiem un citiem normatīvajiem aktiem, korekts, taktisks un disciplinēts darbinieks. Sistemātiski paaugstina savu praktisko un teorētisko zināšanu līmeni, labi pārzina darba specifiku, kas saistīta ar ceļu satiksmes uzraudzību, profesionāli pilda un pārzina savus tiešos dienesta pienākumus, darbu veic ar lielu atbildības sajūtu un atdevi. /pers. A/ pēc rakstura mērķtiecīgs, sabiedrisks, atsaucīgs, ar kolēģiem laipns un izpalīdzīgs. (1.sējums 158. – 159.lietas lapa)

Apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošus vai atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nav konstatējusi.

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļas noteic, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bijis spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Krimināllikuma 320.panta trešās daļas (likuma redakcijā līdz 2017.gada 31.decembrim) sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku no diviem līdz desmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas un atņemot tiesības uz noteiktu nodarbošanos vai tiesības ieņemt noteiktu amatu uz laiku līdz pieciem gadiem.

Nosakot /pers. A/ soda veidu, tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais izdarīja sevišķi smagu noziegumu valsts institūciju dienestā, kā arī tiesa ņem vērā apsūdzētā personu kopumā pozitīvi raksturojošās ziņas – iepriekš netiesāts, administratīvi nesodīts, jaunus likumpārkāpumus nav izdarījis, visa kriminālprocesa laikā ir ievērojis procesuālos pamatpienākumus, lietas materiālos nav informācijas par kādām apsūdzētā sociālām novirzēm, kas nelabvēlīgi ietekmētu viņa tiesisko apziņu, apsūdzētais strādā, no darba vietas raksturots pozitīvi, mācās /nosaukums B/, viņš ir ekonomiski aktīvs un viņa apgādībā ir divi nepilngadīgi bērni, kā arī apsūdzētais ir persona bez veselības traucējumiem.

Vienlaikus, neskatoties uz apsūdzētā personu kopumā pozitīvi raksturojošajām ziņām, tiesa neatstāj bez ievērības būtisku šīs lietas apstākli – /pers. A/, būdams valsts amatpersona, veica tīšas neatļautas darbības valsts institūciju dienestā – kukuļņemšanu, kas uzskatāms par vissmagāko valsts amatpersonas noziegumu, kuru raksturo visaugstākā kaitīguma pakāpe, ko apstiprina apsūdzētajam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sankcijas apmērs un likumdevēja norāde, ka ar nodarījumu apdraudētās intereses tiek atzītas par īpaši nozīmīgām, jo policijas darbības tiesiskais pamats sākotnēji ir noteikts valsts pamatlikumā – Latvijas Republikas Satversmē un citos normatīvajos aktos, turklāt policijas darbība tiek organizēta, ievērojot likumību, humānismu, cilvēktiesības, sociālo taisnīgumu un atklātumu. Tiesa norāda, ka Valsts policijas ētikas kodeksa 2.punkts noteic, ka policijas darbiniekam amata pienākumi ir jāpilda likumīgi un godprātīgi, un jārīkojas tā, lai veicinātu Valsts policijas tēla stiprināšanu un sabiedrības uzticību.

Taču /pers. A/, tā vietā, lai pēc savām subjektīvajām īpašībām – dzīves pieredzes, erudīcijas, izglītības un vispārējā kultūras līmeņa apzinātos konkrētā noziedzīgā nodarījuma kaitīgumu, būdams valsts amatpersona, uzdrošinājās uzlabot savu finansiālo stāvokli, apzināti neievērojot policijas uzdevuma pamatmērķus – novērst noziedzīgus nodarījumus un citus likumpārkāpumus. Savu noziedzīgo darbību rezultātā apsūdzētais /pers. A/ diskreditēja tiesībsargājošās iestādes – Valsts policijas prestižu, kas ne tikai atsevišķiem sabiedrības indivīdiem, bet arī visai sabiedrībai kopumā rada nepareizu priekšstatu par vispāratzīto uzvedības un pastāvošo morāles normu ievērošanas tiesiskumu.

Ņemot vērā šo apstākļu kopumu, kā arī faktu, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī apsūdzētā /pers. A/ psihiskās darbības procesi nebija skarti un noziedzīgā nodarījuma izdarīšana bija /pers. A/ brīvas gribas izpausme, turklāt ir vispārzināms fakts, ka kaitējums, kas tiek radīts ar šādu noziedzīgu nodarījumu, vienmēr ir lielāks nekā citu tiesībpārkāpumu izdarīšanas gadījumā, kas jāievēro, vērtējot noziedzīgā nodarījuma radītā kaitējuma pakāpi, tiesas ieskatā, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda preventīvo mērķi, un proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, apsūdzētajam /pers. A/ par Krimināllikuma 320.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir nosakāms panta sankcijā paredzētais soda veids – brīvības atņemšana.

Ņemot vērā šos argumentus, tiesa pievienojas prokurores Viktorijas Šumskas tiesas debatēs paustajam viedoklim par soda noteikšanu /pers. A/ brīvības atņemšanas veidā un uzskata, ka apsūdzētajam nav pamata piemērot Krimināllikuma 49.panta un/vai 55.panta nosacījumus, jo tiesa nav konstatējusi vairākus apsūdzētā atbildību mīkstinošus apstākļus, kā arī tiesa ņem vērā apsūdzētā izdarītā noziedzīgā raksturu un radīto kaitējumu, to, ka apsūdzētais izdarīja sevišķi smagu noziegumu valsts institūciju dienestā, kā arī judikatūrā pausto atziņu, ka tiesai ir jāmotivē Krimināllikuma 55.panta piemērošana, bet nav jāmotivē, kāpēc tā nepiemēro Krimināllikuma 55.pantu. Šāds atzinums izriet no Kriminālprocesa likuma 527.panta otrās daļas 6.punkta, kur noteikts, ka notiesājoša sprieduma motīvu daļā tiesa norāda motīvus par konkrētā soda piemērošanu. Notiesāt vainīgo nosacīti nav tiesas pienākums, bet gan

izvēle, ja tiesa to atzīst par nepieciešamu *(sk. Augstākās tiesas 2014.gada 3.jūlija lēmumu lietā Nr. SKK-420/2014 (Nr.11088130311) un 2017.gada 23.februāra lēmumu lietā Nr.SKK-68/2017 (Nr.11815006815)).*

Turklāt tiesa uzskata, ka sods /pers. A/ nosakāms bez Krimināllikuma 320.panta trešās daļas sankcijā paredzētā papildsoda – mantas konfiskācijas, piemērojot obligāti nosakāmo papildsodu – atņemot tiesības ieņemt amatu valsts pārvaldē.

Nosakot soda mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā to, ka lietā nav konstatēti apsūdzētā atbildību mīkstinoši vai atbildību pastiprinoši apstākļi. Vienlaikus tiesa uzskata par iespējamu noteikt apsūdzētajam /pers. A/ brīvības atņemšanas soda mēru, to maksimāli pietuvinot panta sankcijā noteiktajam minimālajam apmēram.

Tiesas ieskatā, nosakot sodu apsūdzētajam /pers. A/, piemērojami Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumi, saskaņā ar kuriem, ja tiesa konstatē, ka nav ievērotas personas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tā var noteikt sodu, kas ir zemāks par minimālo robežu, kāda par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēta likumā.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka kriminālprocess Nr.11819000515 uzsākts 2015.gada 2.februārī (1.sējums 1.lietas lapa); 2015.gada 26.jūnijā Valsts policijas Iekšējās drošības biroja Pirmstiesas izmeklēšanas nodaļas inspektore pieņēma lēmumu par kriminālprocesa nosūtīšanu Rīgas tiesas apgabala prokuratūrai jautājuma lemšanai par kriminālvajāšanas uzsākšanu pret /pers. A/ (1.sējums 125. – 126.lietas lapa); 2015.gada 3.jūlijā Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokurore pieņēma lēmumu par /pers. A/ saukšanu pie kriminālatbildības par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 320.panta trešajā daļā (1.sējums 129.lietas lapa); 2015.gada 3.augustā prokurore pieņēma lēmumu par krimināllietas nodošanu tiesai (1.sējums 163. – 165.lietas lapa); 2015.gada 4.augustā krimināllieta saņemta Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā un 2015.gada 5.augustā pieņemts lēmums par krimināllietas noteikšanu izskatīšanai 2016.gada 1.februārī (2.sējums 1.lietas lapa); 2016.gada 1.februāra tiesas sēde noņemta no izskatīšanas, nosakot nākamo tiesas sēdi 2016.gada 2.maijā (2.sējums 4.lietas lapa); 2016.gada 2.maijā uzsākta tiesas izmeklēšana krimināllietā, nopratināts liecinieks /pers. G/, pasludināts pārtraukums tiesas izmeklēšanā, lai izsauktu liecinieku /pers. C/, lieciniekiem /pers. E/, /pers. F/ un /pers. B/ piemērota piespiedu atvešana (2.sējums 10. – 13.lietas lapa); 2016.gada 3.oktobrī turpināta tiesas izmeklēšana krimināllietā, nopratināts liecinieks /pers. C/, pasludināts pārtraukums tiesas izmeklēšanā, lieciniekiem /pers. E/, /pers. F/ un /pers. B/ piemērota atkārtota piespiedu atvešana (2.sējums 27. – 35.lietas lapa); 2016.gada 14.decembrī turpināta tiesas izmeklēšana krimināllietā, nopratināti liecinieki /pers. B/, /pers. F/ un /pers. E/, izlemts jautājums par rakstveida pierādījumu pārbaudi, nolemts uz nākamo tiesas sēdi izsaukt ekspertu /pers. H/ un liecinieku /pers. D/ (2.sējums 52. – 67.lietas lapa); 2017.gada 22.februārī krimināllietas izskatīšana atlikta apsūdzētā attaisnotas neierašanās dēļ (2.sējums 91. – 92.lietas lapa); 2017.gada 22.maijā krimināllietas izskatīšana atlikta, jo uz tiesas sēdi nebija ieradies eksperts un liecinieks (2.sējums 97. – 98.lietas lapa); 2017.gada 9.oktobrī krimināllietas izskatīšana atlikta, jo uz tiesas sēdi nebija ieradies eksperts un liecinieks (2.sējums 108. – 109.lietas lapa); 2018.gada 12.februārī turpināta tiesas izmeklēšana krimināllietā, nopratināti liecinieks /pers. D/ un eksperts /pers. H/, pasludināts pārtraukums tiesas izmeklēšanā, nolemts uz nākamo tiesas sēdi izsaukt liecinieku /pers. D/ (2.sējums 116. – 120.lietas lapa); 2018.gada 16.aprīlī krimināllietas izskatīšana atlikta apsūdzētā attaisnotas neierašanās dēļ (2.sējums 128. – 129.lietas lapa); 2018.gada 2.jūlijā turpināta tiesas izmeklēšana krimināllietā, nopratināts liecinieks /pers. D/, uzklausītas apsūdzētā /pers. A/ liecības, pabeigta tiesas izmeklēšana, pasludināts pārtraukums pirms tiesas debatēm (2.sējums 132. – 144.lietas lapa); 2018.gada 17.septembrī uzklausītas tiesas debates, apsūdzētā pēdējais vārds un pasludināts saīsinātais spriedums krimināllietā; 2018.gada 17.septembrī saņemti iesniegumi no apsūdzētā /pers. A/ un prokurores Viktorijas Šumskas par pilna sprieduma sastādīšanu, 2018.gada 27.septembrī noteikts pilna sprieduma pieejamības datums 2018.gada 11.oktobrī, pēc tam pilna sprieduma sastādīšana atlikta līdz 2018.gada 4.decembrim.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 14.panta pirmās daļas noteikumiem ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas. Kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā ir saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem.

Tiesa konstatē, ka lietā nav pieļauta neattaisnota novilcināšana, taču nav ievērotas personas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, jo no apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienas ir pagājuši vairāk kā trīs gadi, no tiem pirmstiesas kriminālprocess šajā lietā ilga sešus mēnešus. Tiesā lietas izskatīšana vairākkārt atlikta apsūdzētā /pers. A/ attaisnotas neierašanās dēļ, kā arī liecinieku neierašanās dēļ uz tiesas sēdēm. Lieta līdz tās iztiesāšanas pabeigšanai pirmās instances tiesā atradās kopumā trīs gadus vienu mēnesi. Vienlaikus, tiesas ieskatā, kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā bija saistīta ne tikai ar minētajiem apstākļiem, bet arī ar šā kriminālprocesa juridisko sarežģītību, ņemot vērā, ka apsūdzētajam inkriminēts sevišķi smags noziegums.

Ievērojot norādīto par kriminālprocesa virzību, tā izskatīšanas apstākļiem tiesā un termiņu, tiesa uzskata par iespējamu, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumus, šo apstākli ņemt vērā pie soda noteikšanas apsūdzētajam /pers. A/, nosakot sodu, kas ir zemāks par minimālo robežu, kāda par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēta likumā. Tādējādi tiesa uzskata, ka brīvības atņemšanas soda laiks apsūdzētajam /pers. A/ no diviem gadiem, kas ir Krimināllikuma 320.panta trešās daļas sankcijā noteiktā minimālā robeža, samazināms par diviem mēnešiem.

Krimināllietas ietvaros apsūdzētais /pers. A/ bija aizturēts no 2015.gada 2.februāra līdz 2015.gada 4.februārim, kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturtās daļas nosacījumiem ieskaitāms apsūdzētajam nosakāmā soda termiņā. (1.sējums 46., 64.lietas lapa)

Ar 2015.gada 4.februāra Valsts policijas Iekšējās drošības biroja Pirmstiesas izmeklēšanas nodaļas inspektores lēmumu /pers. A/ piemēroti drošības līdzekļi – uzturēšanās noteiktā vietā un noteiktas nodarbošanās aizliegums – aizliegums ieņemt amatu Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona /numurs/.rotas inspektora amatā. (1.sējums 65.lietas lapa)

Ar 2015.gada 4.februāra Valsts policijas pavēli /pers. A/ atstādināts no Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona /numurs/.rotas inspektora amata pienākumu izpildes. (1.sējums 66.lietas lapa)

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 249.panta pirmās daļas nosacījumiem, ja procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanas laikā ir zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats, mainījušies piemērošanas nosacījumi, personas uzvedība vai ir noskaidroti citi apstākļi, kas noteica piespiedu līdzekļa izvēli, procesa virzītājs pieņem lēmumu par tā grozīšanu vai atcelšanu.

Tiesas ieskatā, attiecībā uz apsūdzēto nav mainījies šo abu drošības līdzekļu piemērošanas pamats, līdz ar to sprieduma izpildes nolūkā apsūdzētajam piemērotie drošības līdzekļi – uzturēšanās noteiktā vietā un noteiktas nodarbošanās aizliegums atstājami negrozīti līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 361.panta pirmās daļas nosacījumiem, lai nodrošinātu procesuālo izdevumu un cietušajam

nodarītā kaitējuma kompensācijas piedziņu, iespējamo noziedzīgi iegūtas mantas atdošanu pēc piederības īpašniekam vai likumīgajam valdītājam, iespējamo noziedzīgi iegūtas mantas, līdzekļu, ko persona guvusi, realizējot šādu mantu, noziedzīgi iegūtās mantas izmantošanas rezultātā gūto augļu vai ar noziedzīgu nodarījumu saistītās mantas konfiskāciju un arī iespējamo mantas konfiskāciju kā papildsodu, kriminālprocesā uzliek arestu mantai. Arestu mantai var uzlikt, lai nodrošinātu iespējamo mantas īpašās konfiskācijas aizstāšanu Krimināllikumā noteiktajos gadījumos, kā arī lai nodrošinātu tādas mantas piedziņu, kuras izcelsme ir noziedzīga nodarījuma atklāšanai izmantoti valsts līdzekļi.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka ar 2015.gada 22.aprīļa Valsts policijas Iekšējās drošības biroja Pirmstiesas izmeklēšanas nodaļas inspektores lēmumu uzlikts arests /pers. A/ mantai – transportlīdzeklim Volvo V70, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/. (1.sējums 115.lietas lapa)

Ar 2015.gada 22.aprīļa Valsts policijas Iekšējās drošības biroja Pirmstiesas izmeklēšanas nodaļas inspektores lēmumu uzlikts arests /pers. A/ mantai – transportlīdzeklim Toyota Yaris, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/. (1.sējums 117.lietas lapa)

Ar 2015.gada 22.aprīļa Valsts policijas Iekšējās drošības biroja Pirmstiesas izmeklēšanas nodaļas inspektores lēmumu uzlikts arests /pers. A/ mantai – nekustamajam īpašumam /adrese B/, kadastra numurs /numurs/ 1/2 daļai. (1.sējums 120.lietas lapa)

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 366.panta pirmās daļas 6.punkta nosacījumiem procesa virzītājs pieņem lēmumu par mantas aresta atcelšanu un par to nekavējoties paziņo personām, kuru mantai bija uzlikts arests vai kuru glabāšanā bija nodota arestētā manta, ja zudis jebkurš cits iemesls mantisko jautājumu risinājuma nodrošināšanai. Šā panta trešā daļa noteic, ka par aresta noņemšanu procesa virzītājs pēc nolēmuma spēkā stāšanās nekavējoties paziņo personai, hipotekārajam kreditoram, komercķīlas ņēmējam, publiskajam reģistram, kapitālsabiedrībai, kredītiestādei vai ieguldījumu brokeru sabiedrībai, kura nodrošināja mantas aresta izpildi.

Ņemot vērā minēto, pēc sprieduma stāšanās spēkā atceļams arests apsūdzētā /pers. A/ mantai – nekustamajam īpašumam /adrese B/, kadastra numurs /numurs/ (1/2 daļai), automašīnai Volvo V70, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, un automašīnai Toyota Yaris, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem lēmumā par kriminālprocesa izbeigšanu, prokurora priekšrakstā vai tiesas nolēmumā norāda, kas darāms ar lietiskajiem pierādījumiem, dokumentiem, ar noziedzīgu nodarījumu saistīto mantu un citiem izņemtajiem priekšmetiem un vērtībām, proti, lietiskos pierādījumus, dokumentus, citus izņemtos priekšmetus un vērtības atdod to īpašniekiem vai likumīgajiem valdītājiem, bet, ja tie nav jāatdod īpašniekiem vai likumīgajiem valdītājiem, – realizē vai, ja tiem nav vērtības, – iznīcina.

Tādējādi lietiskais pierādījums – 100 *euro* banknote numur X11143916075, kas glabājas pie liecinieka /pers. B/, pēc sprieduma stāšanās spēkā atdodama lieciniekam /pers. B/, savukārt lietiskie pierādījumi – dienasgrāmatas lapa, administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums, nomazgājumi, DVD-RW disks un CD-R disks, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās spēkā iznīcināmi.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520.pantu tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 320.panta trešajā daļā (likuma redakcijā līdz 2017.gada 31.decembrim), un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 2.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu desmit mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, atņemot tiesības ieņemt amatu valsts pārvaldē uz diviem gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda termiņā /pers. A/ ieskaitīt aizturēšanu no 2015.gada 2.februāra līdz 2015.gada 4.februārim.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim atstāt negrozītus /pers. A/ piemērotos drošības līdzekļus – uzturēšanās noteiktā vietā un noteiktas nodarbošanās aizliegums.

Pēc sprieduma stāšanās spēkā atcelt arestu /pers. A/ mantai – nekustamajam īpašumam /adrese B/, kadastra numurs /numurs/ (1/2 daļai), automašīnai Volvo V70, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, un automašīnai Toyota Yaris, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/.

Lietisko pierādījumu – 100 *euro* banknoti numur X11143916075, kas glabājas pie liecinieka /pers. B/, pēc sprieduma stāšanās spēkā atdot lieciniekam /pers. B/.

Lietiskos pierādījumus – dienasgrāmatas lapu, administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu, nomazgājumus, DVD-RW disku un CD–R disku, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās spēkā iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2018.gada 4.decembrī.

Tiesnese /paraksts/ **Ieva Kulagina**